

yderligere Udtalelser, men derimod er der af et Par ærede Medlemmer omtalt et Samraad vedrørende § 25: Grønland. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) berørte, at der fra anden Side var nævnt et Spørgsmaal om Lægehjælp til Kolonien i Angmagssalik. Da Sagen ikke er omtalt af andre end det ærede Medlem, maa jeg maaske have Lov til ganske kort at gentage, hvad jeg i Finansudvalget derom har sagt, nemlig at Forholdene i Angmagssalik ved Modtagelsen af de sidste Efterretninger deroppe fra viste sig at have været daarlige i sundhedsmæssig Henseende. Der havde været forskellige Epidemier, navnlig en alvorlig Byldepest, deroppe, som medførte ikke ringe Dødelighed og havde indgivet Befolkningen en vis Frygt, navnlig de langt borte boende. Thi Angmagssalik er en meget spredt Beboelse, der bor kun ganske faa ved selve Kolonistedet, de øvrige bor langvejs borte. Der er fra gammel Tid en Bevilling paa Finansloven til en Læge i Angmagssalik, men det har hidtil ikke været muligt at bevæge nogen til at tage derop, og Ansættelse af en Læge i Kolonien, der jo ikke er talrig, vilde medføre meget betydelige Omkostninger til den fornødne Lægebolig og til Sygehus.

Som sagt, Koloniens Befolkning er lille, og det er et Spørgsmaal, om det ikke vil være ugørligt at faa virkelig dygtig og betydningsfuld Lægehjælp derop, og om man ikke kommer Befolkningen bedre til Hjælp ved at skaffe den en god Sygepleje. Forholdet har været dette, at der har været en udmærket Sygeplejerske deroppe. Af private Grunde ophørte hendes Gerning der, og siden har man ikke kunnet finde nogen til at tage op til dette meget afsides beliggende Sted, men man haaber til Foraaret at kunne sende en Sygeplejerske derop. Endvidere er det Tanken at søge at faa en af de Grønlandere, som er uddannede til Præstegerning, til at gennemgaa et Par Aars Kursus herhede i Lægegerning og Sygepleje til mere varig Hjælp for Kolonien.

I Aar har Sygeplejen været varetaget af Kolonibestyreren eller rettere sagt af Kolonibestyrerens Hustru med Hjælp af hendes Børn. Jeg har haft Lejlighed til at gennemlæse en Dagbog, som den vedkommende Dame har skrevet om sin Gerning deroppe. Lige saa rolig og beskedene, den er i Fremstillingen af Forholdene, lige saa stærkt et Indtryk giver den af, hvor vanskelige Forholdene har været,

men ogsaa af, hvor overmaade dygtigt og hjælpsomt den vedkommende Dame er optraadt, og jeg vil anse det for rimeligt, hvad jeg ogsaa har nævnt i Udvalget, at der ydes hende et Vederlag for det store Arbejde, hun har udrettet.

Da det sidste Skib afgik fra Angmagssalik, mente man, at Epidemien i alt væsentlig var overstaaet. Det er jo en af Vanskelighederne ved en saa lille og afsides Koloni, som Angmagssalik er, at det kan være saare besværligt, ja til Tider ganske umuligt selv for Penge at erhverve tilstrækkelig Medhjælp paa visse Omraader. Man maa gøre alt, hvad man formaar, for at skaffe det bedst mulige, og jeg ved, at Styrelsen paa Grønland bestræber sig for at faa den bedst mulige Ordning.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) fremsatte en Del Bemærkninger om Muligheden af Oprettelse af en Dansk Koloni paa Grønlands Østkyst ved Scoresbysund. Hvad dette Spørgsmaal angaar, har det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen), som talte senere, sikkert Ret i, at den tidligere Begrundelse for Ønsket om en Kolonisation af Østgrønland, den, at der ikke skulde være Muligheder for Livsophold for Befolkningen paa Vestkysten, ikke holder Stik. De Forsøg, som er gjorte i den sidste Tid vedrørende Grønlands Beboelsesmuligheder, viser ubetinget, at der ikke er nogen Grund til at vise Fangere bort fra Vestkysten, fordi de ikke kan faa deres Erhverv der, og altsaa drive dem helt over paa Østkysten til en ny Beboelse fjernet fra andre. Det er Erkendelsen heraf, der har stillet Styrelsen for Grønland tvivlende overfor den af Hr. Olrik udarbejdede Plan, fordi hans egentlige Begrundelse, nemlig Ønskeligheden af ligesom at af folke eller bortflytte en Del af Befolkningen fra Vestkysten, ikke viser sig holdbar, og fordi man maa antage, at Vestgrønlanderne vil have det bedre ved at blive paa Vestkysten af Grønland, hvor Ensomheden ikke er saa stor, som den i meget lang Tid vil blive paa Østkysten. Dernæst har der hos Styrelsen af Grønland været Tvivl baade med Hensyn til den foreslaaede Plans Enkeltheder og overfor Sandsynligheden af, at dens Ophavsmand vilde være i Stand til at gennemføre den. Jeg skal meget gerne tilstille Finansudvalget Styrelsens Udtalelser i Referatet til mig angaaende denne Plan, da den for nogle Aar siden opkom.

Med Hensyn til den danske Interesse